

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20954/2022
26.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Маријана Антонијевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Ђорђе Гачевић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одржавања личних односа и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 245/22 од 02.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 245/22 од 02.06.2022. године тако што се **ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАНА** жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П2 790/21 од 10.02.2022. године у делу четвртог става изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев за обавезивање туженог на исплату износа од 5.000,00 динара преко износа досуђеног трећим ставом изреке, на име издржавања малолетног ВВ за период од 25.08.2021. године, као дана подношења тужбе, па убудуће.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 790/21 од 10.02.2022. године, првим ставом изреке, заједничко малолетно дете парничних странака ВВ рођен дана ...2016. године, поверен је на старање мајци, тужилци АА, која ће самостално вршити родитељско право. Другим ставом изреке утврђен је модел одржавања личних односа малолетног ВВ са оцем, туженим ББ. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно по 20.000,00 динара почев од 25.08.2021. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови и док пресуда не буде измењена, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец исплатама на текући рачун законске заступнице – мајке АА, који се код Банка ... води под бројем ..., са законском затезном каматом од доспелости појединачних месечних износа до исплате, с тим што ће доспеле, а неисплаћене износе издржавања платити једнократно. Четвртим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да суд обавезе туженог да, поред износа досуђеног трећим ставом изреке, на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно по 8.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 25.08.2021. године, па убудуће док за то постоје законски услови и док пресуда не буде измењена, сваког 01. до 05. у месецу

за текући месец исплатама на текући рачун законске заступнице – мајке АА, који се код Ванса ... води под бројем ... са законском затезном каматом од доспелости појединачних месечних износа до исплате, с тим што ће доспеле, а неисплаћене износе издржаваења платити једнократно. Петим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 245/22 од 02.06.2022. године, првим ставом изреке, преиначен је четврти став изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П2 790/21 од 10.02.2022. године тако што је тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ, поред износа досуђеног трећим ставом изреке, плаћа још по 5.000,00 динара месечно почев од 25.08.2021. године, као дана подношења тужбе док за то постоје законски услови и док пресуда не буде измењена, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец исплатама на текући рачун законске заступнице – мајке АА, који се код Ванса ... води под бројем ... са законском затезном каматом од доспелости појединачних месечних износа до исплате, с тим што ће доспеле, а неисплаћене износе издржаваења платити једнократно, док се за износ од још 3.000,00 динара тужбени захтев одбија као неоснован. Другим ставом изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђено решење о трошковима поступка у петом ставу изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П 2790/21 од 10.02.2022. године. Трећим ставом изреке одбачена је жалба тужиље изјављена против трећег става изреке првостепене пресуде, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је одговорила на ревизију туженог.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности а ревизијско указивање на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП без утицаја је на правилност побијане одлуке јер се не ради о ревизијским разлозима прописаним чланом 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, у ванбрачној заједници парничних странака која је престала током 2020. године рођено је малолетно дете ВВ дана ...2016. године. Тужиља је са малолетним дететом остала да живи у породичној кући, власништво туженог, у ..., површине 180м², од чега је 80м² оспособљено за становање, док се тужени из исте иселио и као подстанар живи у стану површине 40м², власништво његовог пријатеља, за који плаћа месечну закупнину у износу од 200 евра заједно са трошковима комуналија и електричне енергије који се крећу између 11.000,00 динара и 16.000,00 динара месечно. Тужиља је завршила средњу ... школу и ради као продавац са зарадом од 38.000,00 динара. Тужилац је ... службеник и његова месечна зарада износи око 101.000,00 динара. Трошкови домаћинства тужиље и малолетног детета износе око 24.000,00 динара месечно, а издаци детета за предшколску установу су 6.000,00 динара месечно, за логопеда 16.000,00 динара, за

спорт – карате 1.500,00 динара, за гардеробу 10.000,00 динара, за дечије рођендане два до три пута месечно 1.000,00 до 2.000,00 динара, за музичку радионицу 1.500,00 динара, за годишње осигурање 300 евра и за трошкове похађања часова пливања 4.000,00 динара. Тужилца поседује аутомобил марке „Range rover“ произведен 2011. године, који је добила на поклон, а тужени поседује аутомобил марке „Toyota Yaris“ произведен 2000 године. Тужени је задужен кредитном обавезом од 11.000,00 динара месечно и има законску обавезу издржавања малолетног ГГ, сина из првог брака, рођеног 2006. године, за кога месечно плаћа 38% своје зараде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и процењених месечних потреба малолетног детета на 60.000,00 динара месечно, првостепени суд је сходно члану 160. став 1. и 4. у вези са чланом 154. Породичног закона, те износа хранитељске накнаде која је у време пресуђења износила 35.177,00 динара, туженог обавезао да на име свог доприноса за месечно издржавање малолетног ВВ плаћа по 20.000,00 динара почев од дана подношења тужбе, па убудуће, док је тужбени захтев за износ од 8.000,00 преко досуђеног износа као неоснован одбијо четвртим ставом изреке своје пресуде.

Прихватајући утврђено чињенично стање као правилно и потпуно, другостепени суд је сходно члану 160. у вези са чланом 162. Породичног закона и чланом 27. Конвенције Уједињених нација о правима детета оценио да се поред уобичајених трошкова за исхрану, облачење и становање, трошкови логопедских третмана и спортски тренинзи сматрају оправданим издатком које је тужени, као радно способна, здрава и млада особа дужан да обезбеди и додатним радним ангажовањем, па је четврти став изреке првостепене пресуде делимично преиначио и поред износа од 20.000,00 динара досуђеног трећим ставом изреке првостепене пресуде, обавезу туженог повећао за још 5.000,00 динара, сматрајући да је у најбољем интересу малолетног ВВ да се његове потребе у целости задовоље.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом туженог указује да је приликом одлучивања о висини његове обавезе да доприноси издржавању малолетног детета материјално право погрешно примењено.

Одредбом члана 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, о потребама повериоца издржавања које зависе од његових година и здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања, од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, од његове имовине, личних потреба, обавеза издржавања других лица и других околности од значаја за одређивање издржавања. Када је сходно члану 162. став 3. Породичног закона поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ, дужник издржавања.

Имајући у виду ову законску одредбу и чињенице које су битне за оцену могућности туженог као дужника издржавања у смислу члана 163. Породичног закона и то како његову зараду тако и расходе и обавезу издржавања старијег сина рођеног 2006. године уз допринос од 38% месечне зараде, ценећи укупне месечне потребе малолетног ВВ рођеног дана ...2016. године, а руководећи се његовим најбољим интересом и могућностима туженог као дужника издржавања, Врховни касациони суд

је оценио да је уз уважавање свих потреба малолетног детета, могућност туженог да доприноси његовом издржавању од стране првостепеног суда оцењана правилном применом материјалног права. Износом од 20.000,00 динара за дете узраста 6 година обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпун развој у складу са његовим утврђеним потребама, а да се при томе не угрожава егзистенција туженог као дужника издржавања, док ће преостала средстава за издржавање детета обезбеђивати законска заступница која се о њему брине и то како новчаним износом тако и својим доприносом у виду рада и старања који свакодневно улаже у негу и подизање заједничког сина парничних странака.

Сагласно датој правној аргументацији Врховни касациони суд је сходно члану 416. став 1. ЗПП први став изреке другостепене пресуде преиначио у делу којим је делимично преиначен четврти став изреке првостепене пресуде, а сагласно чему је одлучено као у изреци.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**